

- Silne, niezależne od płci powiązanie występuje między poziomem siły statycznej a wielkością LBM (masa beztłuszczowa), komponentu ciała najlepiej wyrażającego masę mięśniową. Związek zaznacza się u chłopców w okresie pokwitania. Mniejszy korelat dotyczy związku wysokości i masy ciała.
- W zakresie energetycznym typu beztlenowego (test: skok w dal z miejsca) najlepsze rezultaty osiągały osoby wysokie o relatywnie dużym udziale LBM, natomiast wysocy o typie leptosomatycznym odnotowywali rezultaty słabsze.
- Zdolność wytrzymałości (bieg na 100 m) negatywnie koreluje z masą tłuszczową, co potwierdza zależność VO₂max od udziału tkanki aktywnej w składzie ciała. Nieznacznie dodatnie tendencje zaobserwowano w korelacji ze wzrostem.
- Widoczne są związki gibkości (głęboki skłon w przód) ze wzrostem i poziomem tkanki tłuszczowej. Znaczące korelacje dotyczą także LBM, co wiąże się z masywniejszą (krępa) budową ciała i z aktywnością ruchową badanych uczniów.
- Odmienne prezentuje się zależność między cechami somatycznymi a testami koordynacyjno-ruchowymi (szybki ruch, czas reakcji, koordynacja wzrok-ruchowa, równowaga). Wniosek: cechy morfologii nie wpływają istotnie na KZM w rozwoju osobniczym.

Sprawa motoryczności jako funkcji zaawansowania rozwojowego.

Wiek morfologiczny znacząco różnicuje się w poszczególnych rocznikach kalendarzowych. Wiek morfologiczny w kształtowaniu efektów motorycznych zaznacza się wyraźnie w energetyce typu beztlenowego, więc w różnych parametrach siłowych; jest to szczególnie charakterystyczne dla populacji chłopców.

Czynnik ten ma mało znaczące korelacje z energetyką typu tlenowego oraz z gibkością jako właściwością aparatu ruchowego.

Dane dotyczą progresów rozwoju zdolności motorycznych. Badania wskazują, że wśród czołowych zawodników często występują osoby później dojrzewające; może to oznaczać, że dłuższy okres dojrzewania biologicznego sprzyja pełniejszemu rozwojowi całego spektrum zdolności motorycznych, zwłaszcza siły i wytrzymałości.